

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

VI. Exhortatio ad ecclesiasticos, vt sancte viuant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

Altari fer-
uientis.

gulam astrinxit, si quis insimularit, perinde vt diaconus ex præscripto viuens, is crimen purgato. Si eorum qui ara deseruerint aliquis amicis orbatus, adeoque qui secum vna pariter iurent non habens, criminis fuerit postulatus, panem execratione deuotum comesto, atque de eo fiat prout diuina feret voluntas, nisi quidem licitum fuerit eucharistiæ perceptione se culpa liberare. Si quis sacris ini-

Ordinatus
homicida.

tiatus capitales suscepisse inimicitias, atque adeo alicuius interficiendi auctor aut consiliarius fuisse insimuletur, ad- motis (quorum interfit vel simultatem illam sustinere, aut eadem compensare) cognatis, crimen diluito. Cognatos autem si nullos habuerit, vitæ comites ac socios admo- ueto, aut ieiunato, aut (si opus esse videbitur) panem cer- tis verbis deuotum comesto, atque de eo fiat prout diui-

Monachus.

num feret iudicium. Monachus vero susceptarum inimi- ciarum nomine iure non petat neque pendito quidquam. Reliquit enim & abiecit quidquid sibi iure cognationis competebat, cum primo se ad formulam victurum est professus. Sacrificus, si minime fuerit in dicendis testimo- niis religiosus, si peierarit, faciendive furti auctor fuerit aut consiliarius, dignitate muneris sui dispoliatus, omni tum societate, tum amicitia & honore priuator, nisi quidem Deo & hominibus (pro eo ac fuerit ei ab episcopo impera- tum) cumulatissime satisfecerit. Satisfecit tamen se postea ab istiusmodi flagitiis temperaturum. Sin se purgare vo- luerit, facito id quidem siue excusatione tripla, siue aliter, prout ipsa feret facti ratio.

Sacerdos
peierans,
&c.

VI.

Regii ma-
nuscripti
capitulum
12.
Exhortatio
ad clericum.

Porro autem præcipimus, vt vniuscuiusque ordinis sin- guli muneris atque officii sui religionem diligenter san- cteque teneant, serui præsertim Dei, episcopi, cœnobiar- chæ, monachi, moniales, canonici, ac Vestales, quæ ad offi- cium pertinent curanto, ad formulam & præscriptionem vitam dirigunto, Christum dies ac noctes sæpe & mul- tum inuocanto, atque eundem denique pro omni popu- lo Christiano deprecantur. Dei vero ministros omnes, præsertim sacerdotes, precamur atque edocemus, vt Deo pareant, castimoniam caram habeant, iram vt vitent diuinam, atque torrentes inferorum flammæ effugiant. Sane quidem certo sciunt non licere eis Veneris causa
femi-

feminarum societatem coire. Qui vero sibi ab his temperarit, ac castitatem coluerit, diuinam consequitur miserationem, atque ad terreni honoris cumulum pari cum thano iure fruatur.

VII.

Christiana fide imbuti omnes propter Dei timorem illicitas carnis libidines coercento, ac iussis diuinæ legis obtemperanto. Porro autem edocemus, precamur, atque per Dei immortalis nomen præcipimus, ne Christiana fide tinctus quisquam intra sextum suæ cognationis gradum nuptias contrahat, neve cognati (quicum ei fuerat intra sextum gradum necessitudo) viduam in matrimonium ducat, neque porro ei, quam antea habuerat uxorem, aliquam consanguinitate propinquam sibi in matrimonio iungat. Susceptricem ad sacrum fontem, Vestalem virginem, aut repudiatam, in matrimonium Christianus ne ducito. Denique qui Dei leges cura complexus fuerit, suamque ab aternis inferorum flammis animam prohibere studuerit, scorta ne sectator, uxorem quoad ea vixerit vnicam, eamque legitimo nuptiarum fœdere coniunctam, nec plures, habeto.

Regii manuscripti capitula 13. 14.

VIII.

Quotannis quisque Deo iura iustasque debitiones rite persoluito: arationis quidem elemosynam ad decimum quintum a paschate diem pendito: fetuum decimas ad pentecosten soluito: terræ denique fructuum decimas reddito ad festum omnium sanctorum celebre. Verum enim vero si quis decimas ad eum quem diximus modum, ex decima nimirum arationis acra, dare noluerit, præpositus regius, episcopus, fundi dominus, fanique sacerdos, conueniunto, atque eo vel inuito decimam ecclesiæ, cui quidem debetur, partem, nona ei relicta, reddunto. Quod ad residuas octo partes attinet, quatuor qui est fundi Dominus, reliquas illius diœcesis episcopus habeto. Id quod faciundum erit, siue is fuerit minister regis, siue nobilis alterius cuiuscumque.

Regii manuscripti capitulum 15.

IX.

Nummus Romæ debitus ad festum diui Petri redditor: qui tum non soluerit, episcopo denarium illum, aliosque præterea ter denos, numerato, ac regi eo nomine duce-

Regii manuscripti capitulum 16.

Concil. Tom. 25.

R r